

येशू ख्रीष्टको प्रकाश — चार नम्बर

यशैया चालीसौं अध्याय

Jeff Pippenger

2023-10-23

येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देश, जो खोलिँदै छ, त्यसमा “सत्य” भनेर अनूदित हिब्रू शब्दको पहिचान समावेश छ, जसले अन्य कुराहरूसँगै ख्रीष्टको चरित्रलाई अल्फा र ओमेगाको रूपमा प्रतिनिधित्व गर्दछ। कुनै वस्तुको आरम्भले त्यसै वस्तुको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्ने तत्त्वले सम्पूर्ण बाइबललाई व्याप्त गरेको छ, र ख्रीष्टको चरित्र बाइबलमा प्रकट भएको छ, किनकि उहाँ वचन हुनुहुन्छ। अल्फा र ओमेगा ख्रीष्टको चरित्रको त्यही तत्त्व हो, जसलाई उहाँ स्वयंले उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणको रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ।

यशैयाह अध्याय चालीसले एउटा अगमवाणीपूर्ण कथनको आरम्भलाई चिन्हित गर्दछ, जुन यशैयाहको पुस्तकको अध्याय छैसट्टीसम्म निरन्तर रहन्छ। यो पठाइएका सान्त्वनादाताको पहिचान गरेर आरम्भ हुन्छ, जसलाई ख्रीष्टले आफ्ना प्रस्थानका कारण चेलाहरूलाई सान्त्वना दिन भनी प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ; तर सान्त्वनादाताको आगमनले, जसरी सबै अगमवाणीहरूले गर्छन्, अन्तिम दिनहरूमा आफ्नो सिद्ध परिपूर्तिलाई पाउँछ। यशैयाह र येशूद्वारा सान्त्वनादाताको आगमनको पहिचानले सन् २०२० जुलाई १८ मा घटेको एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनको निराशातर्फ संकेत गर्दछ।

तथापि म तिमीहरूलाई सत्य नै भन्दछु; मेरो जानु तिमीहरूका लागि हितकर छ; किनकि यदि म गएँ भनेनँ, सान्त्वनादाता तिमीहरूकहाँ आउनेछैन; तर यदि म प्रस्थान गर्ने भने, म उहाँलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनेछु। अनि उहाँ आउनुभएपछि, उहाँले संसारलाई पाप, धार्मिकता, र न्यायको विषयमा दोषी ठहराउनुहुनेछ। यूहन्ना १६:७, ८।

“पाप, धार्मिकता, र न्याय” भन्ने शब्दहरू ती नै हुन् जसद्वारा सान्त्वनादाताले संसारलाई “दोष देखाउनेछ।” “दोष देखाउनेछ” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दमा विश्वस्त तुल्याउने अर्थ पनि समावेश छ। “पाप, धार्मिकता र न्याय” का यी तीन चरणहरूले “सत्य” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यो शब्द हिब्रू वर्णमालाको पहिलो, तेह्रौँ र अन्तिम अक्षरहरूबाट बनाइएको थियो, र त्यस शब्दले यो जनाउँछ कि सबै वस्तुहरूको सृष्टिकर्ता पहिलो र अन्तिम, अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ। जब सान्त्वनादाता निराश भएका एक लाख चवालीस हजारकहाँ आउनुहुन्छ, तब उहाँले पहिले तिनीहरूलाई, र त्यसपछि संसारलाई, परमेश्वर अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ भनी विश्वस्त तुल्याउनुहुनेछ।

“मेरो प्रजालाई सान्त्वना देओ, सान्त्वना देओ,” तिमीहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ। “यरूशलेमसित सान्त्वनापूर्वक बोल, र त्यसलाई पुकारेर भन, कि यसको युद्धकाल पूरा भएको छ, यसको अधर्म क्षमा गरिएको छ; किनकि यसले आफ्ना सबै पापका निम्ति परमप्रभुको हातबाट दोब्बर पाएको छ।” उजाडस्थानमा पुकार्नेको आवाज: “परमप्रभुको बाटो तयार गर; मरुभूमिमा हाम्रा परमेश्वरका लागि राजमार्ग सीधा पार। हरेक बेसी उचालिनेछ, र हरेक पर्वत र डाँडा होच्याइनेछ; बाङ्गोटिङ्गो सोझो पारिनेछ, र उबडखाबड स्थानहरू समथर बनाइनेछन्; अनि परमप्रभुको महिमा प्रकट हुनेछ, र सबै प्राणीले त्यसलाई एकैसाथ देख्नेछन्; किनकि परमप्रभुको मुखले यो भन्नुभएको छ।” यशैया ४०:१-५।

यो खण्डले अन्तिम एलियाह सन्देशवाहकको कार्यलाई पहिचान गरिरहेको छ, जसको प्रतिरूप विलियम मिलरमा दिइएको थियो; विलियम मिलर स्वयं यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेमा प्रतिरूपित भएका थिए; यूहन्ना बप्तिस्मा दिने एलियाहमा प्रतिरूपित भएका थिए; र एलियाहलाई मलाकीले वाचाको सन्देशवाहकका लागि मार्ग तयार पार्ने सन्देशवाहकको रूपमा चिनाएका थिए। अन्तिम एलियाह आन्दोलनमा, जब प्रभुले निराश पारिएकाहरूलाई सुदृढ गर्न र ढिलाइको समयमा प्रभुको प्रतीक्षा गरिरहेकाहरूलाई बल दिन सान्त्वनादातालाई पठाउनुहुन्छ, तब “परमप्रभुको महिमा प्रकट

हुनेछ, र सबै प्राणीले त्यसलाई एकसाथ देख्नेछन्।” प्रभुको “महिमा” उहाँको चरित्र हो, र येशू ख्रीष्टको प्रकाश उहाँको चरित्रको त्यस तत्वको अनमुहरण हो, जसलाई अल्फा र ओमेगा भनेर प्रतिनिधित्व गरिएको छ। पहिलो पाँच पदहरूको प्रस्तावनापछि, “उजाडस्थानमा पुकारा गर्नेको आवाज” ले परमेश्वरलाई सोध्छ, “म के पुकारूँ?”

त्यस स्वरले भन्यो, “घोषणा गर।” अनि उसले भन्यो, “म के घोषणा गरूँ?” सबै प्राणी घाँस हुन्, र तिनीहरूको सारा शोभा मैदानको फूलझैँ हो। घाँस ओइलाउँछ, फूल झर्छ, किनकि परमप्रभुको सास त्यसमा फुक्छ; निश्चय नै मानिसहरू घाँस हुन्। घाँस ओइलाउँछ, फूल झर्छ; तर हाम्रा परमेश्वरको वचन सदासर्वदा स्थिर रहनेछ। यशैया 40:6-8.

ख्रीष्टको चरित्रको त्यो सन्देश, जसलाई अल्फा र ओमेगा भनेर प्रतिनिधित्व गरिएको छ, इस्लामको प्रतीकात्मकताभित्र स्थापित गरिएको छ। इजकिएल अध्याय सैंतीसमा, मरेका हाडहरूको उपत्यकालाई पहिले एकसाथ जुटाइन्छ, अनि त्यसपछि चार बतासहरूको भविष्यवाणीमय सन्देशद्वारा त्यसमा जीवन ल्याइन्छ।

“स्वर्गदूतहरूले चार वायुहरूलाई थामिरहेका छन्, जसलाई एउटा क्रोधित घोडाले आफैँलाई छुटाएर निस्कन र सारा पृथ्वीको सतहमाथि दौडिन खोजिरहेको रूपमा चित्रित गरिएको छ, जसको मार्गमा विनाश र मृत्यु बोकेको हुन्छ।”

“के हामी अनन्त संसारको ठीक किनारमै निदाइरहनेछौं? के हामी मन्द, चिसो र मृतवत् हुनेछौं? ओहो, काश, हाम्रा मण्डलीहरूमा परमेश्वरको आत्मा र श्वास उहाँका जनहरूमा फुकिएको हुन्थ्यो, ताकि तिनीहरू आफ्नो खुट्टामा उभिरुन र जीवित रहून्। हामीले यो देख्न आवश्यक छ कि मार्ग साँघुरो छ, र ढोका पनि साँघुरो छ। तर जब हामी त्यो साँघुरो ढोकाबाट भित्र पस्छौं, यसको विस्तार असीमित हुन्छ।” Manuscript Releases, volume 20, 217.

बाइबलको अगमवाणीमा क्रोधित घोडा इस्लाम हो। प्रकाशको पुस्तक अध्याय सातमा चार स्वर्गदूतहरूले चार वायुलाई थामेर राखेको दृश्यद्वारा चित्रित गरिएझैं, विनाशको आफ्नो कार्य गर्नबाट त्यो क्रोधित घोडालाई रोकिएको छ। एक लाख चवालीस हजारले छाप नपाएसम्म तिनीहरूलाई रोकेर राखिएको छ।

यी कुराहरूपछि मैले पृथ्वीका चार कुनामा उभिरहेका चार स्वर्गदूतहरूलाई देखें; तिनीहरूले पृथ्वीका चारवटा बतासलाई थामिरहेका थिए, ताकि न त पृथ्वीमाथि, न समुद्रमाथि, न कुनै रूखमाथि बतास चलोस्। अनि मैले अर्को स्वर्गदूतलाई पूर्वबाट उक्लँदै गरेको देखें, जससँग जीवित परमेश्वरको छाप थियो; र उनले ठूलो स्वरले ती चार स्वर्गदूतहरूलाई पुकारे, जसलाई पृथ्वी र समुद्रलाई हानि पुऱ्याउने अधिकार दिइएको थियो, यसो भन्दै, “हामीले आफ्ना परमेश्वरका सेवकहरूका निधारहरूमा छाप नलगाउज्जेल पृथ्वीलाई, न समुद्रलाई, न रूखहरूलाई हानि पुऱ्याओ।” प्रकाश ७:१-३।

चार वायुलाई थामेर राखिएको हुनु, परमेश्वरका जनताको छाप लगाउने कार्य पूरा नहुँदासम्म इस्लामलाई रोकिराखिएको कुराको प्रतीक हो। प्रकाशको पुस्तकमा इस्लामलाई सात तुरहीहरूमध्ये अन्तिम तीन तुरहीका रूपमा, साथै तीन हायका रूपमा पनि प्रस्तुत गरिएको छ।

अनि मैले हेरेँ, र स्वर्गको मध्यभाग हुँदै उडिरहेको एउटा स्वर्गदूतलाई सुनेँ, जसले ठूलो स्वरले यसो भनिरहेको थियो, “हाय, हाय, हाय, पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई, ती तीन स्वर्गदूतहरूको तुरहीका बाँकी ध्वनिहरूका कारण, जो अझै फुकिन बाँकी छन्!” प्रकाश 8:13।

तीनवटा हायका तुरहीहरूको परिचय गराइसकेपछि, यूहन्नाले नवौँ अध्यायमा इस्लामका विशेषताहरू चिन्हित गर्छन्। नवौँ अध्यायको चौथो पदमा इस्लामलाई एउटा आज्ञा दिइन्छ, जुन मोहम्मदपछिका पहिलो नेता अबूबक्रको इतिहासमा पूरा भयो।

अनि तिनीहरूलाई आज्ञा दिइयो कि तिनीहरूले पृथ्वीको घाँसलाई, न कुनै हरियो वस्तुलाई, न कुनै रूखलाई हानि पुर्याऊन्; तर केवल ती मानिसहरूलाई, जसको निधारमा परमेश्वरको छाप छैन। प्रकाश ९:४।

उरियाह स्मिथले अबूबेक्रको सम्बन्धलाई चौथो पदसँग पहिचान गरे।

“मुहम्मदको मृत्यु भएपछि, सन् ६३२ मा अबूबेकरले उनको नेतृत्वको उत्तराधिकार लिए, जसले आफ्नो अधिकार र शासनलाई यथोचित रूपमा स्थापित गरिसकेपछि अरबका जातिहरूकहाँ एक परिपत्र पत्र पठाए, जसबाट निम्नलिखित अंश उद्धृत गरिएको छ:

“जब तिमीहरू परमप्रभुका युद्धहरू लड्छौ, तब आफ्नो पिठ्युँ नफर्काई पुरुषार्थका साथ लड; तर तिमीहरूको विजय स्त्रीहरू र बालबालिकाको रगतले कलुषित नहोस्। कुनै खजूरका रूखहरू ननाश गर, न त अन्नबालीका खेतहरू जलाऊ। कुनै फलफूलका रूखहरू नकाट, न त पशुहरूलाई कुनै हानि गर, केवल तीबाहेक जसलाई तिमीहरू खानका निम्ति माछौ। अनि जब तिमीहरू कुनै करार वा सर्त गर्छौ, त्यसलाई निभाऊ, र आफ्नो वचनप्रति सच्चा रहो। अनि जाँदै गर्दा तिमीहरूले केही धार्मिक जनहरू भेट्नुहुनेछौ, जो विहारहरूमा एकान्तवास गरी त्यसरी परमेश्वरको सेवा गर्ने उद्देश्य राख्छन्; तिनीहरूलाई छोडिदेओ, न त तिनीहरूलाई मार, न त तिनीहरूका विहारहरू ध्वस्त पार। अनि तिमीहरूले अर्को प्रकारका मानिसहरू पनि भेट्नुहुनेछौ, जो शैतानको सभाघरका हुन्, जसका शिर मुन्डिएका छन्; निश्चय गर कि तिमीहरूले तिनीहरूका खप्पर चिरिदेओ, र जबसम्म तिनीहरू या त मोहम्मदी बन्दैनन् वा कर तिर्दैनन्, तबसम्म तिनीहरूलाई कुनै दया नदेखाऊ।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 500.

उरियाह स्मिथ अगाडि बढेर मानिसहरूका दुई वर्गहरू पहिचान गर्छन्, जसलाई अबूबेकरले रोमविरुद्ध युद्ध गर्न पठाएका इस्लामी योद्धाहरूले छुट्याउनुपर्ने थियो। एउटा वर्गलाई उनले आइतबार उपासना गर्ने क्याथोलिक भिक्षुहरू भनेर चिनाउँछन्; र अर्को वर्गचाहिँ सातौँ-दिनमा उपासना गर्नेहरू थिए। इस्लामले सूर्य-उपासकहरूमाथि मात्र आक्रमण गर्नु थियो। हाम्रो विचारका लागि अझ महत्त्वपूर्ण कुरा के हो भने, मानिसहरू—चाहे आइतबार मान्नेहरू हुन् वा सब्बाथ मान्नेहरू—प्रतीकात्मक रूपमा घाँस, हरिया वनस्पतिहरू र रूखहरूका रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्। अध्याय सातमा भएका चार वायुलाई सब्बाथ मान्नेहरूमा छाप नलागुज्जेल घाँसमाथि बहनबाट रोकिएको थियो।

एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनका सन्देशवाहकले परमेश्वरलाई सोध्छन्, “म के पुकारूँ?” उनलाई भनियो कि उनको सन्देश यो हुनुपर्थ्यो कि परमेश्वरको वचन सदासर्वदा अटल रहन्छ, र त्यो सन्देश घाँसमाथि बहने बतासको सन्दर्भभित्र राखिनुपर्थ्यो। जब इस्लामसम्बन्धी असफल भविष्यवाणीका कारण निराश भएका, र त्यसपछि आफूहरू दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तको ढिलाइको समयमा रहेको कुरा चिनेका एक लाख चवालीस हजारकहाँ सान्त्वनादाता पठाइन्छ, तब सान्त्वनादाताले उनीहरूलाई उनीहरूले प्रस्तुत गर्नुपर्ने सन्देश बाइबलीय भविष्यवाणीमा इस्लामको भूमिकाको सन्देश हो भनेर जानकारी दिनुहुन्छ। ढिलाइको समयको इतिहासमा सान्त्वनादाताको आगमनले उनीहरूलाई खडा गराउँछ।

अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, हे मानिसको पुत्र, तेरा खुट्टामा उभिइरह, र म तँसँग बोल्नेछु। अनि जब उहाँले मसँग बोल्नुभयो, आत्मा मभित्र प्रवेश गर्‍यो, र मलाई मेरा खुट्टामा उभ्यायो, ताकि मसँग बोल्नुहुने उहाँलाई मैले सुनूँ। इजकिएल २:१, २.

तिनीहरू जब पुनरुत्थान गरिन्छन्, तब उभिन्छन्।

अनि मानिसहरू, कुलहरू, भाषाहरू र जातिहरूमध्येका मानिसहरूले तिनीहरूका मृत शरीरहरू साढे तीन दिनसम्म हेर्नेछन्, र तिनीहरूका मृत शरीरहरूलाई चिहानमा राख्न दिनेछैनन्। अनि पृथ्वीमा बस्नेहरूले तिनीहरूका विषयमा आनन्द मनाउनेछन्, हर्षित हुनेछन्, र एक-अर्कालाई उपहार पठाउनेछन्; किनकि यी दुई अगमवक्ताहरूले पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई पीडा दिएका थिए। अनि साढे तीन दिनपछि परमेश्वरबाट जीवनको आत्मा तिनीहरूभित्र प्रवेश गर्‍यो, र तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिए; र तिनीहरूलाई देख्नेहरूमाथि ठूलो भय आयो। प्रकाश ११:९-११.

उभिने र त्यसपछि ध्वजाजस्तै माथि उठाइने यी दुई चरणहरू इजकिएलले पनि अध्याय सैंतीसमा चित्रण गरेका छन्। इजकिएलको पहिलो चरणले निराशाको उपत्यकामा रहेका मरेका सुक्खा हड्डीहरूका शरीर-अङ्गहरूलाई एकसाथ ल्याउँछ। इजकिएलको दोस्रो चरण चार बतासहरूको सन्देश हो, जो छाप लगाउने सन्देश हो, र जो इस्लामको सन्देश हो।

अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसका पुत्र, के यी हड्डीहरू जीवित हुन सक्छन्?” अनि मैले उत्तर दिएँ, “हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं नै जान्नुहुन्छ।” फेरि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यी हड्डीहरूमाथि अगमवाणी गर, र तिनीहरूलाई भन, ‘हे सुक्खा हड्डीहरू, परमप्रभुको वचन सुन। यी हड्डीहरूलाई परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, म तिमीहरूभित्र सास प्रवेश गराउनेछु, र तिमीहरू जीवित हुनेछौ; अनि म तिमीहरूमाथि नसाहरू राख्नेछु, तिमीहरूमाथि मासु उमान्छु, तिमीहरूलाई छालाले ढाकिदिनेछु, र तिमीहरूभित्र सास हालिदिनेछु, अनि तिमीहरू जीवित हुनेछौ; र तिमीहरूले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ।” यसरी मैले मलाई आज्ञा गरिएबमोजिम अगमवाणी गरें; र जब म अगमवाणी गर्दैथिएँ, तब एउटा आवाज भयो, अनि हेर, एउटा हलचल भयो, र हड्डीहरू एक-अर्कासँग मिले, प्रत्येक हड्डी आफ्नै हड्डीसँग। अनि जब मैले हेर्ने, हेर, तिनीहरूमाथि नसाहरू र मासु आए, र छालाले तिनीहरूलाई बाहिरबाट ढाक्यो; तर तिनीहरूमा सास थिएन। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “वायुमाथि अगमवाणी गर, अगमवाणी गर, हे मानिसका पुत्र, र वायुलाई भन, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हे सास, चारै दिशाका वायुदेखि आऊ, र यी मारिएकाहरूमा फुक, ताकि तिनीहरू जीवित होऊन्।” त्यसैले मैले उहाँले मलाई आज्ञा गर्नुभएबमोजिम अगमवाणी गरें, र सास तिनीहरूभित्र आयो, अनि तिनीहरू जीवित भए, र आफ्ना खुट्टामाथि उभिए—अत्यन्तै ठूलो सेना। इजकिएल 37:3-10।

यशैयाको त्यस अंशमा, जसलाई हामी अहिले विचार गरिरहेका छौं, जब सान्त्वनादाता आउनुहुन्छ, तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिन्छन्; त्यसपछि तिनीहरूलाई एक चिन्हका रूपमा एउटा उच्च पर्वतमा उचालिन्छ, र तिनीहरूले “शुभ समाचार” घोषणा गर्छन्, जुन पछिल्लो वर्षा हो, तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश।

हे सियोन, शुभ समाचार सुनाउने, अग्लो पर्वतमा चढ; हे यरूशलेम, शुभ समाचार सुनाउने, आफ्नो स्वर बलसँग उठाऊ; त्यसलाई उठाऊ, नडराऊ; यहूदाका सहरहरूलाई भन, हेर, तिमीहरूका परमेश्वर! हेर, प्रभु परमेश्वर शक्तिशाली हातसहित आउनुहुनेछ, र उहाँको बाहुले उहाँका निम्ति शासन गर्नेछ; हेर, उहाँको इनाम उहाँसँगै छ, र उहाँको प्रतिफल उहाँको सामुन्ने छ। उहाँले गोठालाले झैं आफ्नो बगालको हेरचाह गर्नुहुनेछ; उहाँले पाठाहरूलाई आफ्नो बाहुलीले जम्मा गर्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई आफ्नो काखमा बोक्नुहुनेछ, अनि बच्चा भएका भेडीहरूलाई बिस्तारै डोर्याउनुहुनेछ। कसले आफ्नो हातको खोक्रोमा पानीहरू नापेको छ, र बिताले आकाश नापेको छ, र पृथ्वीको धूलोलाई नापमा समेटेको छ, र पर्वतहरूलाई तराजूमा, अनि डाँडाहरूलाई तुलामा तौलेको छ? कसले परमप्रभुको आत्मालाई निर्देशन दिएको छ, अथवा उहाँको सल्लाहकार भएर उहाँलाई सिकाएको छ? उहाँले कससँग परामर्श लिनुभयो, र कसले उहाँलाई शिक्षा दियो, र न्यायको मार्गमा उहाँलाई सिकायो, र उहाँलाई ज्ञान सिखायो, र उहाँलाई समझको बाटो देखायो? हेर, जातिहरू बाल्टिनबाट खसेको एक थोपा समान छन्, र तराजूको सानो धूलोसरि गनिएका छन्; हेर, उहाँले टापुहरूलाई अति सानो वस्तुजस्तै उठाउनुहुन्छ। अनि लेबनान जलाउनका लागि पर्याप्त छैन, न त त्यसका जनावरहरू होमबलिका लागि पर्याप्त छन्। उहाँका सामु सबै जातिहरू केही पनि होइनन्; तिनीहरू उहाँका दृष्टिमा शून्यभन्दा पनि कम, र व्यर्थ ठहरिन्छन्। यशैया 40:9-17।

आफ्ना चिहानहरूबाट बाहिर आएका मानिसहरूलाई एउटा ध्वजचिन्हको रूपमा उचालिन्छ, अथवा यशैयाले पहिचान गरेझैं, उनीहरूलाई “एउटा उच्च पर्वत” मा लगिन्छ। त्यो उच्च पर्वत नै ध्वजचिन्ह हो, र यसले जुलाई 18, 2020 को पहिलो निराशाद्वारा आरम्भ भएको विलम्बको समयमा प्रभुको प्रतीक्षा गरिरहेका मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

एक जनाको धिक्कारमा हजार जना भाग्नेछन्; पाँच जनाको धिक्कारमा तिमीहरू भाग्नेछौ; यहाँसम्म कि तिमीहरू पर्वतको टुप्पोमा रहेको ध्वजदण्डझैं, र पहाडमाथि उठाइएको झण्डाझैं मात्र बाँकी रहनेछौ। यसकारण परमप्रभु तिमीहरूमाथि अनुग्रह गर्नका लागि प्रतीक्षा गर्नुहुनेछ, र यसकारण उहाँ उच्च पारिनुहुनेछ, ताकि उहाँले

तिमीहरूमाथि कृपा गर्न सकून्; किनकि परमप्रभु न्यायका परमेश्वर हुनुहुन्छ। धन्य हुन् ती सबै, जसले उहाँको प्रतीक्षा गर्छन्। यशैया ३०:१७, १८।

प्रकाशको पुस्तक अध्याय ११ मा त्यो ध्वजा स्वर्गतिर लगिन्छ।

तब तिनीहरूले स्वर्गबाट उनीहरूलाई यसो भन्दै गरेको एक ठूलो स्वर सुने, “यहाँ माथि आओ।” अनि तिनीहरू बादलमा स्वर्गतिर उक्लिए; र तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई देखे। त्यही घडी त्यहाँ एउटा ठूलो भूकम्प भयो, र सहरको दर्शौं भाग ढल्यो, अनि त्यस भूकम्पमा सात हजार मानिस मारिए; र बाँकी रहेकाहरू भयभीत भए, र स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा दिए। प्रकाश ११:१२, १३।

प्रकाशितवाक्य अध्याय ११ ले पहिचान गराउँछ कि ती दुई साक्षीहरू भूकम्प भएकै त्यही घडीमा स्वर्गतर्फ उठाइए। विगतको इतिहासमा फ्रान्सेली क्रान्तिद्वारा पूरा भएको भूकम्पले, आइतवार-व्यवस्थाको समयमा संयुक्त राज्यको उलटफेरको प्रतीकत्व गर्दछ। त्यसैले ध्वजचिन्ह आइतवार-व्यवस्थाको समयमा उठाइन्छ, र त्यसपछि ध्वजचिन्हले सारा संसारलाई “शुभ समाचार” घोषणा गर्दछ।

हे संसारका सबै बासिन्दाहरू, र पृथ्वीमा बस्नेहरू हो, जब उहाँले पर्वतहरूमा एउटा ध्वज उठाउनुहुन्छ, तब हेर; र जब उहाँले तुरही फुक्नुहुन्छ, तब सुन। यशैया १८:३।

“तुरही” फुकिँदा ध्वजले “सुसमाचार” प्रस्तुत गर्नेछ। प्रकाशको अन्तिम तुरही-सन्देश सातौँ तुरही हो, जो तेस्रो हाय हो, र त्यो इस्लाम हो। यशैया, यूहन्ना र इजकिएल सबैले अन्तिम दिनहरूकै विषयमा बोलिरहेका छन्, र तिनीहरू कहिल्यै एक-अर्कासँग विरोध गर्दैनन्।

आइतबारको व्यवस्था जारी हुँदा परमेश्वरको छाप परमेश्वरका जनहरूमाथि लगाइन्छ।

“हामीमध्ये एक जनाले पनि आफ्नो चरित्रमा कुनै एक दाग वा कलङ्क रहनुजेल परमेश्वरको छाप कहिल्यै प्राप्त गर्नेछैन। हाम्रो चरित्रका दोषहरू सुधारने, आत्माको मन्दिरलाई हरेक अशुद्धताबाट शुद्ध पार्ने काम हामीमाथि नै छोडिएको छ। तब पेन्तिकोसको दिनमा चेलाहरूमा प्रारम्भिक वर्षा झरेझैं पछिल्लो वर्षा हामीमाथि झर्नेछ....”

“हे भाइहरू हो, तयारीको यस महान् कार्यमा तिमीहरू के गरिरहेका छौ? जो संसारसँग एकरूप भइरहेका छन्, तिनीहरूले सांसारिक ढाँचा ग्रहण गरिरहेका छन् र पशुको छापका लागि आफूलाई तयार पारिरहेका छन्। जो आफ्नै आत्मामाथि अविश्वासी छन्, जो परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्याइरहेका छन् र सत्यको आज्ञापालनद्वारा आफ्ना प्राणहरूलाई शुद्ध पारिरहेका छन्, तिनीहरूले स्वर्गीय ढाँचा ग्रहण गरिरहेका छन् र आफ्ना निधारहरूमा परमेश्वरको छापका लागि आफूलाई तयार पारिरहेका छन्। जब त्यो आदेश जारी हुनेछ र त्यो छाप अंकित गरिनेछ, तिनीहरूको चरित्र अनन्तकालसम्म शुद्ध र निष्कलंक रहनेछ।” Testimonies, volume 5, 214-216.

यद्यपि आइतबारको व्यवस्थाको समयमा त्यो डिक्री प्रभावकारी रूपमा लागू गरिन्छ, तापनि छाप ग्रहण गर्नेहरूले आइतबारको व्यवस्था आउनुभन्दा अघिनै त्यस छापका लागि तयार गरिएको चरित्र धारण गरेको हुनुपर्छ; किनकि आइतबारको व्यवस्था नै त्यो सङ्कट हो, जसतर्फ परमेश्वरको वचनमा उल्लिखित सबै सङ्कटहरूले अग्रसर गराउँछन्। यो दस कुमारीहरूको दृष्टान्तमा मध्यरातमा उठेको “सङ्कट” अथवा “पुकार” हो।

“चरित्र संकटद्वारा प्रकट हुन्छ। जब मध्यरातमा त्यो गम्भीर स्वरले यस्तो घोषणा गर्‍यो, ‘हेर, दूलाहा आउँदैछ; उसलाई भेट्न बाहिर निस्क,’ तब निदाएका कुमारीहरू आफ्ना निद्राबाट ब्युँझिए, र त्यो अवसरको लागि कसले तयारी गरेको थियो भन्ने प्रकट भयो। दुवै पक्ष अचेत अवस्थामा परेका थिए, तर एक पक्ष आपत्कालको लागि तयार थियो, र अर्कोचाहिँ तयारीविनाको अवस्थामा भेटियो। चरित्र परिस्थितिद्वारा प्रकट हुन्छ। आपत्कालीन अवस्थाहरूले चरित्रको खरो धातु प्रकट गरिदिन्छन्। कुनै आकस्मिक र अकल्पित विपत्ति, शोक, वा संकट, कुनै अप्रत्याशित रोग वा वेदना, आत्मालाई मृत्युको सामना गराउने कुनै कुरा—यिनैले चरित्रको वास्तविक भित्री स्वरूप प्रकट गरिदिन्छन्। परमेश्वरको वचनका प्रतिज्ञाहरूमा वास्तविक विश्वास छ कि छैन, त्यो प्रकट गरिनेछ।

आत्मा अनुग्रहद्वारा धारण गरिएको छ कि छैन, दीपकसहितको भाँडोमा तेल छ कि छैन, त्यो प्रकट गरिनेछ।”

“परीक्षाका समयहरू सबैमाथि आउँछन्। परमेश्वरको परीक्षा र सिद्ध पार्ने प्रक्रियाको अधीनमा हुँदा हामीले आफूलाई कसरी आचरण गर्छौं? के हाम्रा बच्चीहरू निश्चिन्त? वा के हामी अझै तिनलाई जलिरहने अवस्थामा राख्छौं? के हामी अनुग्रह र सत्यले पूर्ण हुनुहुने उहाँसँगको हाम्रो सम्बन्धद्वारा प्रत्येक आपत्कालीन अवस्थाका लागि तयार छौं? पाँच बुद्धिमान् कन्याहरूले आफ्ना चरित्र पाँच मूर्ख कन्याहरूलाई दिन सकिन्न्। चरित्र हामी प्रत्येकले व्यक्तिगत रूपमा निर्माण गर्नुपर्छ।” Review and Herald, October 17, 1895.

बुद्धिमान कुँवारीहरूलाई त्यो पुकार गरिनुअघि नै तेल आवश्यक थियो, किनकि जब मध्यरातको सङ्कट आइपुग्छ, तब तेल प्राप्त गर्न ढिलो भइसकेको हुन्छ।

“निराशाको, युद्ध र रक्तपातको एक आत्मा छ, र त्यो आत्मा समयको एकदम अन्त्यसम्म बढ्दै जानेछ। परमेश्वरका मानिसहरूका निधारहरूमा छाप लगाइनेबित्तिकै,—त्यो देख्न सकिने कुनै छाप वा चिन्ह होइन, तर सत्यमा बौद्धिक तथा आत्मिक दुवै रूपमा यस्तो स्थिर बसाइ हो कि उनीहरू हल्लिन सक्दैनन्,—परमेश्वरका मानिसहरू छाप लगाइएर कम्पनका लागि तयार हुनेबित्तिकै, त्यो आउनेछ। वास्तवमा, त्यो अधिबाटै सुरु भइसकेको छ; परमेश्वरका न्यायहरू अहिले देशमाथि आइरहेका छन्, हामीलाई चेतावनी दिनका लागि, ताकि के आउँदैछ भन्ने हामी जान्न सकौं।” Manuscript Releases, volume 1, 249.

परमेश्वरको छाप सत्यमा—बौद्धिक तथा आत्मिक दुवै रूपमा—स्थिर भई बस्नु हो। त्यो छाप देख्न सकिँदैन, तर झण्डा भने देखिनेछ, किनकि संसारलाई चेतावनी दिन सकिने एकमात्र उपाय त्यही हो। त्यसैले, यस्तो समय हुन्छ जब छाप देख्न सकिँदैन; त्यसको पश्चात् आइतबारको व्यवस्था आउँछ, जहाँ छाप देखिने पर्छ।

“पवित्र आत्माको कार्य संसारलाई पाप, धार्मिकता, र न्यायको विषयमा दोषी ठहराउनु हो। सत्यमा विश्वास गर्नेहरू सत्यद्वारा पवित्र ठहरिएका छन्, उच्च र पवित्र सिद्धान्तहरूअनुसार आचरण गरिरहेका छन्, र परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरू र तिनलाई आफ्ना खुट्टामुनि कुल्चनेहरूका बीचको विभाजन-रेखालाई उच्च र उदात्त अर्थमा प्रकट गरिरहेका छन्—यही देखेर मात्र संसारलाई चेतावनी दिन सकिन्छ। आत्माको पवित्रीकरणले परमेश्वरको छाप भएकाहरू र जाली विश्राम-दिन मात्रैहरूका बीचको भिन्नतालाई स्पष्ट चिन्हित गर्दछ। जब परीक्षा आउँछ, तब पशुको छाप के हो भन्ने कुरा स्पष्टसँग देखाइनेछ। त्यो आइतबार-पालन हो। जसले सत्य सुनेपछि पनि यस दिनलाई पवित्र मानीरहन्छन्, तिनीहरूले समय र व्यवस्था परिवर्तन गर्न खोज्ने पापका मानिसको हस्ताक्षर बोक्दछन्।” Bible Training School, December 1, 1903.

आइतबारको व्यवस्था अघि प्राप्त गरिनुपर्ने छाप भनेको ख्रीष्टको चरित्रको पूर्ण विकास हो, र त्यो स्वर्गदूतहरू बाहेक अरू कसैले देख्दैन। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा देखिने छाप भनेका सातौँ-दिनको शबाथ पालन गर्नेहरू हुन्, किनकि यही नै परमेश्वरका जनहरूको छाप, अथवा चिन्ह हो।

तैले इस्राएलका सन्तानहरूलाई पनि यसो भन, ‘निश्चय नै तिमीहरूले मेरा विश्राम-दिनहरू पालन गर्नु; किनकि यो तिमीहरूका पुस्तौँ-पुस्तासम्म मेरो र तिमीहरूको बीचमा एउटा चिन्ह हो; ताकि तिमीहरूले जान्न सको कि म नै परमप्रभु हुँ, जसले तिमीहरूलाई पवित्र तुल्याउँछु।’ प्रस्थान 31:13.

एक लाख चवालीस हजार जनामाथिको छाप लगाउने कार्य जुलाई १८, २०२० मा आरम्भ भयो, र यो आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अघि नै पूरा हुनुपर्छ।

हे संसारका सबै बासिन्दाहरू हो, र पृथ्वीमा वास गर्नेहरू हो, जब उहाँले पर्वतहरूमा ध्वज उचाल्नुहुन्छ, तब हेर; र जब उहाँले तुरही फुक्नुहुन्छ, तब सुन। यशैया 18:3.

अब खोलिएका सात गर्जनहरूले यो चिन्हित गर्छन् कि एक लाख चवालीस हजारको इतिहास तेस्रो हायको तुरही-चेतावनीको प्रसङ्गभित्र राखिएको एउटा सन्देश घोषणा गर्ने कार्य हो। बाइबलीय भविष्यवाणीमा इस्लामको तुरही भनेको चिहानबाट माथि उठाइएको झण्डाद्वारा फुकाइने तुरही हो।

प्रत्येक सुधार-रेखाका चार मार्गचिन्हहरू, जो 1840 देखि 1844 सम्मको इतिहासका चार मार्गचिन्हहरूसँग मिल्दछन्, यस तथ्यलाई स्थापित गर्दछन् कि प्रत्येक सुधार-रेखाका चार चरणमध्ये प्रत्येकमा सधैं एउटै विषय रहन्छ। एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा पहिलो मार्गचिन्ह, जसलाई 1840 देखि 1844 द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, सेप्टेम्बर 11, 2001 मा सन्देशको सामर्थ्यप्रदान थियो। त्यो मार्गचिन्ह इस्लाम थियो। एक लाख चवालीस हजारका लागि समानान्तर इतिहासको दोस्रो मार्गचिन्ह जुलाई 18, 2020 को निराशा थियो। त्यो मार्गचिन्ह इस्लामसम्बन्धी एक भविष्यवाणी थियो, जुन समयको प्रयोगद्वारा भ्रष्ट बनाइएको थियो। मध्यरातको पुकारलाई चिन्हित गर्ने तेस्रो मार्गचिन्ह इस्लामसम्बन्धी असफल भविष्यवाणीको सुधार हो। त्यो सुधारले समयको प्रयोगको अस्वीकारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। चौथो मार्गचिन्ह आइतबारको व्यवस्था हो, जहाँ उठाइने ध्वजाले सातौँ तुरही फुक्दछ, जुन तेस्रो हाय हो, जुन इस्लाम हो।

यशैया अध्याय चालीसले त्यसपछिका छब्बीस अध्यायहरूको आरम्भ-बिन्दु पहिचान गराउँछ। त्यो आरम्भ-बिन्दु प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा अवस्थित छ, जब मानिसहरूलाई पीडा दिने ती दुई अगमवक्ताहरूलाई पुनः जीवित पारिन्छ। सान्त्वनादाताले तिनीहरूलाई पुनर्जीवित गर्नुहुन्छ र उभिएको अवस्थामै ल्याउनुहुन्छ, र त्यसपछि तिनीहरूलाई स्वर्गतर्फ उठाइन्छ। यशैयाले एलियाह दूतलाई उजाडस्थानमा पुकार गर्ने स्वरका रूपमा चिनाउँछन्। त्यसपछि त्यस दूतले आफ्नो सन्देश के हुनुपर्ने हो भनेर सोध्छ, र उसलाई भविष्यसूचक प्रतीकवादमा यो भनिन्छ कि इस्लामको सन्देश तुरहीको चेतावनी हो, जसलाई ध्वजचिह्नले उद्घोष गर्दछ। तर अन्तिम दिनहरूमा इस्लामलाई चेतावनीको तुरहीको रूपमा प्रस्तुत गर्न सकिने एकमात्र उपाय भनेको विगतको इस्लामको पहिचान गर्नु हो। मिलेराइटहरूद्वारा बुझिएको इस्लामको आरम्भ, र हबक्कूकका दुई पवित्र चार्टहरूमा चित्रात्मक रूपमा प्रदर्शित भएको स्वरूप, तेस्रो धिक्कारको इस्लामको पहिचान गर्न प्रयोग गरिनुपर्छ।

म प्रभुको दिनमा आत्मामा थिएँ, र मेरो पछाडिबाट तुरहीको जस्तो एउटा ठूलो स्वर सुनेँ। प्रकाश 1:10.

प्रकाशमा यूहन्नाले आफ्नो पछाडिबाट तुरहीको आवाज सुने, र यूहन्नाले त्यस एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले अतीतबाट आउने एउटा स्वर सुन्छन्। यूहन्नाको पछाडिको त्यो स्वर, अर्थात् अतीतबाट आएको तुरहीको ध्वनिलाई प्रतिनिधित्व गर्ने स्वर, यही अग्रणीहरूको बुझाइ हो कि तुरहीहरू आइतबारको उपासनाविरुद्ध परमेश्वरका न्यायहरू थिए। पहिलो चार तुरहीहरू सन् 321 मा कन्स्टान्टाइनद्वारा पारित गरिएको पहिलो आइतबार व्यवस्था प्रति प्रतिक्रियास्वरूप मूर्तिपूजक रोममाथि ल्याइएका थिए। पाँचौँ र छैटौँ तुरही, जो पहिलो र दोस्रो हाय हुन्, तिनले पनि सन् 538 मा ओर्लेआन्सको परिषद्मा आइतबार व्यवस्था पारित गरेपछि पापीय रोमविरुद्ध परमेश्वरका न्यायहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। इस्लामको तेस्रो हाय संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबार व्यवस्था पारित हुँदा आउँछ। त्यसपछि झण्डा उठाइन्छ र इस्लामको आरम्भिक भूमिकाको आधारमा इस्लामको भविष्यवाणीसम्बन्धी भूमिकालाई पहिचान गराउँछ।

झण्डाद्वारा घोषणा गरिएको सन्देश केवल तब स्थापित हुन सक्छ जब त्यो सन्देशलाई अल्फा र ओमेगाको सन्दर्भभित्र राखिन्छ। यशैयाहको चालीसौँ अध्यायको यस परिचयपछि, परमेश्वरलाई अल्फा र ओमेगाको रूपमा प्रस्तुत गर्ने बाइबलीय सबैभन्दा शक्तिशाली र प्रत्यक्ष निरूपण लगातार धेरै अध्यायहरूमा प्रस्तुत गरिएको छ। ती अध्यायहरू यशैयाहद्वारा येशू ख्रीष्टको प्रकाशको प्रतिनिधित्व हुन्, जुन “परमेश्वरले” येशूलाई “आफ्ना दासहरूलाई छिट्टै हुन आउने कुराहरू देखाउन” “दिनुभयो; अनि उहाँले आफ्नो स्वर्गदूतद्वारा आफ्ना दास यूहन्नालाई पठाई सङ्केतद्वारा प्रकट गर्नुभयो,” जसले त्यसलाई “एउटा पुस्तकमा” लेखे, “र” त्यसलाई “सातवटा मण्डलीहरूकहाँ” पठाए।

हामी यशैयाका निम्न अध्यायहरूलाई अर्को लेखमा विचार गर्नेछौँ।

धन्य हो त्यो जसले पढ्दछ, र ती जसले यस अगमवाणीका वचनहरू सुन्दछन्, र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्दछन्; किनकि समय नजिकै छ। प्रकाश १:३।